

Chương 21: Băng Đảng Rotary

(Số từ: 3114)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:53 PM 05/07/2024

Daibun tiếp tục ngưỡng mộ tôi, nói rằng anh ấy không hiểu sao mình lại không nghĩ ra được việc bán đồ ở một nơi như thế, và Loyar cũng có vẻ nghĩ rằng đó là một ý tưởng hay.

Tôi chỉ đi tàu đó một lần, nhưng có vẻ như chưa có lính gác nào được bố trí trên đó. Có thể sẽ có khiếu nại chống lại những người bán hàng được đệ trình, dẫn đến các biện pháp đôi phó, nhưng đó sẽ là chuyện trong tương lai xa.

Nó không kết thúc ở đó.

Đây là con bò tiền mặt của tôi. Tất nhiên, mọi việc phải diễn ra ở đây. Họ phải kiếm được nhiều tiền hơn và ổn định hơn bao giờ hết.

Trên thực tế, tôi khó có thể tin rằng Eleris hay Sarkegaar sẽ mang lại thu nhập.

Vì thế, nơi này chính là phao cứu sinh của tôi.

“Tất nhiên, chỉ bán kẹo như trước thì hơi yếu. Vì vậy chúng ta phải có thứ gì đó có thể thu hút sự chú ý của mọi người.”

"Chú ý?"

Một nơi tập trung đông người đang tràn ngập người tiêu dùng.

Tất nhiên, chỉ kẹo thôi thì sẽ không thu hút được nhiều sự chú ý. Nó phải là một sản phẩm được nhắm mục tiêu cụ thể đến khách hàng của chúng tôi.

“Tuy nhiên, tình hình tài chính của chúng ta không đủ tốt để bán những thứ tốt đâu?”

"Phải..."

Tất nhiên, sẽ thật tuyệt nếu chúng tôi có thể bán những thứ chất lượng tốt mà mọi người cần, nhưng nếu chúng tôi có thể làm được điều đó, chúng tôi sẽ bắt đầu một doanh nghiệp chính thức. Nói một cách đơn giản, một thứ gì đó đơn giản, không tốn kém nhưng lại thu hút được nhiều sự chú ý, một thứ gì đó tập trung vào tiện ích hơn là chất lượng.

“Tôi tin rằng đồ chơi sẽ là thứ tốt nhất để bán trong hoàn cảnh của chúng ta.”

“Đồ chơi? Tôi không biết họ đang bán thứ gì ở nơi khác, nhưng cậu có nghĩ họ sẽ mua không?”

Loyar có vẻ hơi do dự.

Tôi cười khúc khích.

“Đồ chơi là sản phẩm được yêu cầu bởi một nhóm người tiêu dùng khác với người mua thực tế.”

“.....Hả?”

"Ý cậu là gì?"

Daibun có lẽ sẽ hiểu, nhưng Loyar không phải là người sắc bén nhất. Vâng, điều này đã được tối ưu hóa cho các nhân vật dị giới. Không tệ.

Một câu nói sáo rỗng của dị giới.

Nói về những điều bình thường hàng ngày như thể chúng thật tuyệt vời trước những nhân vật ngớ ngẩn.

Tùy thuộc vào mức độ mà tác giả yêu cầu nhân vật chính nói, người ta có thể biết được trình độ hiểu biết của tác giả.

Đại loại như: “Aaa, đây là xà phòng. Vì có chất khử trùng nên có thể rửa tay rất sạch.”

Có 100% khả năng ta sẽ cảm thấy tuyệt vời về bản thân khi sử dụng từ 'chất khử trùng' và khoảng 98,235% mọi người sẽ nghĩ ta là một người thông minh.

Dù sao thì.

Lần này tôi đang nói về đồ chơi.

“Chính trẻ em sẽ xin đồ chơi nhưng chính cha mẹ mới là người phải trả tiền cho chúng.”

Đồ chơi là thứ trẻ em muốn, nhưng việc mua thực tế lại do cha mẹ thực hiện.

“Giả sử một đứa trẻ khóc đòi đồ chơi trên chuyến tàu mana đông đúc.”

Cả hai đều nhìn chăm chăm vào tôi nói chuyện.

“Rồi cha mẹ sẽ mua món đồ chơi đó dù nó có kém chất lượng hay không.”

Tôi không biết mình phải giải thích thế nào khi biết điều này mặc dù tôi đã mất trí nhớ, nhưng tôi chắc chắn họ sẽ lắng nghe tôi.

Nếu họ vẫn tiếp tục nghi ngờ tôi, tôi không nghĩ nói sự thật với họ là một ý tồi. Tôi thậm chí có thể nói với họ rằng tôi là một nhà văn, tuy nhiên điều đó có lẽ nghe có vẻ vô nghĩa với họ.

Tuy nhiên, tôi không hề có ý định cố tình hành động bất cần.

Dù sao thì.

Loyar và Daibun nhìn tôi như thể tôi là đứa con của quỷ dữ vậy.

Chà, tôi không phải là kẻ như thế sao?

“Cậu thật kinh khủng...!”

Không hề nhận ra, ý định thực sự của Loyar đã vượt khỏi miệng cô ấy. Bản thân tôi cũng ngạc nhiên.

Cho dù cô đối xử thoải mái với ta vì ta là còn nhỏ. Hả? Cô muốn ta nghe lời sao? Hả? Cô không phải đã nói chúng ta nên sống thoải mái với nhau sao?

Tôi đang hơi tức giận.

“Nào! Hãy cố gắng hết sức nhé!”

Tôi đưa lòng bàn tay ra.

-Bụp!

Tất nhiên, Loyar đưa cho tôi 'bàn chân' của cô theo phản xạ. Khuôn mặt cô hoàn toàn trống rỗng.

Phần kết luận.

Tôi không có thứ nhằm nhí nào hợp lý hơn ngoài đồ chơi trong kho.

Có nhiều điều kiện khác tôi đã thêm vào. Để bắt đầu, họ cần một số quần áo gọn gàng và một cuốn sổ bán hàng để theo dõi những mặt hàng họ đã bán. Như thế ít nhất họ sẽ không bị xa lánh. Lúc đầu, họ sẽ làm như họ đã làm cho đến nay, nhưng tôi đang cố gắng thúc giục họ trở nên thân thiện với khách hàng hơn trong tương lai.

Tuy nhiên, chúng tôi cũng phải suy nghĩ về sản phẩm của mình.

Daibun rất ấn tượng với những biện pháp tôi đã thực hiện. Anh ấy nói với tôi rằng giờ anh ấy đã hiểu tại sao chị đại lại muốn gửi tôi đến Temple. Anh ấy thậm chí còn hào phóng khen ngợi tôi, nói rằng tôi xứng đáng là bộ não của băng đảng họ. Anh ấy thậm chí còn nói rằng sẽ thật tuyệt nếu tôi được giáo dục nâng cao ở đó.

Chỉ bằng vài lời, thái độ của anh ấy đã thay đổi như thể vừa nhận được một ngàn đô la thay vì phải trả món nợ một ngàn đô la.

Tôi tham gia vào băng đảng để hiểu họ hơn một chút. Thành thật mà nói, tôi cảm thấy khá khó chịu, nhưng dù sao thì tôi cũng không thể tránh họ. Có vẻ như Loyar thường không làm gì ngoài ngủ.

Rõ ràng là cô đã xuất hiện đúng lúc cần phải đâm ai đó.

“Tôi nghe nói Daibun đã khen ngợi tên đó.”

Mặc dù Loyar đóng vai trò là chị đại nhưng có vẻ như vai trò quản lý tổ chức thực sự thuộc về Daibun. Loyar nói rằng cô sẽ gửi tôi đến Temple, và Daibun không ngần ngại khen ngợi tôi, cho rằng tôi không phải là người bình thường, nên các thành viên khác dường như nhìn tôi khá thiện cảm, mặc dù vẫn còn chút nghi ngờ.

“Này, uống một ly đi.”

Họ mời tôi rượu mà không hề do dự. Mặc dù thoát nhìn có thể thấy tôi là trẻ vị thành niên nhưng có vẻ như họ không quan tâm đến điều đó.

“Này, trăm phần trăm đi.”

Tôi, khoảng ba mươi tuổi, cũng muốn nếm thử nhưng khá ngạc nhiên.

“Này! Tụi bây đang cho một đứa trẻ uống rượu làm gì vậy?!”

Có người nói như vậy, nhưng tôi chỉ cười khúc khích và uống cạn ly một hơi trước khi họ kịp can ngăn.

“Woa, ngon quá.”

Mọi người đều bật cười khi thấy tôi làm điều này.

Nó hơi đắng một chút, nhưng ai quan tâm chứ.

Rượu là rượu và nước là nước. Vì thế dù sao nó cũng không thành vấn đề.

Lão già rót rượu cho tôi cười khúc khích. Hơi thở của ông ấy không có mùi thơm cho lắm, nhưng điều đó không thực sự quan trọng.

“Trẻ thế mà đã biết uống rượu rồi! Haa!”

“Có cuộc sống nào không có rượu không?”

"Nói hay lắm!"

“Đúng rồi!Ồ, chúng ta có thể trở thành bạn tốt của nhau!”

“Tôi đã say khướt kể từ khi bằng tuổi cậu, giờ hãy nhìn tôi này! Hahaha!”

“Vậy thì hôm nay chúng ta lại say tiếp nhé! Uống nào! Uống nào!”

“Uống nào!”

“Ôôôôô!”

Nếu không có họ, có lẽ tôi sẽ không thể sống được, nên tôi không thể kén chọn và vô ơn.

Tôi uống rất say sưa với những người ăn xin cho đến tận đêm khuya. Thật ngạc nhiên, những tên này biết cách uống đúng cách. Không, thực ra tôi cũng là một lão già, nên tất nhiên tôi không thể không theo kịp tốc độ của những người này.

Họ hỏi tôi cái này cái kia, và tôi không say đến mức đó nên tôi trả lời họ như dự định.

“Nhưng làm sao cậu đến được đây?”

“Tôi thậm chí không còn nhớ khi nào mình bị bỏ rơi nữa. Tôi chỉ trôi dạt từ nơi này tới nơi khác.”

Còn quá nhỏ để nhớ được lúc tôi bị bỏ rơi, Loyar tìm thấy tôi khi tôi đang lang thang trên đường nên đã nhận tôi vào.

Nguồn gốc của tôi không được biết rõ. Mọi người vỗ vai tôi nói rằng tôi chắc hẳn đã phải trải qua rất nhiều khó khăn khi còn trẻ. Tôi cũng được bảo rằng tôi nên đi đến Temple và trở thành một người vĩ đại.

“Đừng giống chúng tôi.” Họ nói vậy. Họ đã cho tôi một số lời khuyên khiến tôi gần như rơi nước mắt.

“Nhân tiện, tên của băng đảng này là gì...?”

Có vẻ như Loyar được gọi bằng biệt danh Chó Hoang Irene và cô liên tục gọi tổ chức này là một băng nhóm.

Họ không có tên khác cho nó sao? Cái quái gì vậy, tên không thể chỉ là 'Băng đảng' phải không?

“Ồ, ừm. Có một ngã tư lớn ở đó.”

Ngã tư? Điều đó có liên quan gì?

“Cái gì, người mới đến còn không biết tên của băng nhóm này là gì à?”

Một người đàn ông trung niên bật cười.

“Băng đảng Rotary đây. Nhớ lấy nó nhé.”

Aaa.

Sau khi chứng kiến cảnh hỗn loạn vì say xỉn vào giữa đêm, Loyar nổi giận và nói:

“Điều gì khiến tụi bây nảy ra ý tưởng cho trẻ con uống rượu hả?”

Cảm giác như say rượu, chị đại kéo tôi và mắng. Thực ra tôi cũng bị mắng, nhưng khác hẳn ngày xưa. Chẳng lẽ trước đây Hoàng tử không uống rượu sao?

Tuy nhiên, có lẽ vì tôi đã chơi đùa với những người khác trong một bữa tiệc chào mừng nên mọi người dường như coi tôi là một chàng trai rất tử tế.

Ngày hôm sau, tôi đặt mục tiêu là bằng cách nào đó giải quyết được tình hình của Băng đảng Rotary.

Mặc dù họ đứng về phía tôi, tôi không mắc sai lầm khi nghĩ rằng mình biết mọi thứ về họ. Lý do tôi uống rượu với họ ngày hôm qua rõ ràng là vì tôi muốn tìm hiểu về Băng đảng Rotary cũng như các thành viên của nhóm càng nhiều càng tốt.

Băng đảng Rotary có khoảng 200 thành viên. Quả là một con số lớn.

Tôi không biết thu nhập chính xác của người chào hàng là bao nhiêu, nhưng nếu đủ để nuôi sống cuộc sống hàng ngày của một quý tộc, thì có thể cho rằng thu nhập khá cao. Tuy nhiên, họ không chỉ có thể nuôi sống một quý tộc, mà còn có thể trang trải chi phí thực phẩm và cả tiền hồi lộ nữa?

Họ phải bán bao nhiêu chiếc kẹo một ngày để có thể làm được điều đó? Ngay cả khi mỗi người trong số họ bán một chiếc kẹo trị giá 5 xu Đồng mỗi ngày, thì số tiền đó cũng chỉ là 1.000 xu Đồng và 10 xu Bạc.

Chỉ cần 100.000 won là được. Kể cả khi mỗi người bán được 10 cái thì cũng chỉ được 1 triệu won. Hơn nữa, không phải ai cũng cùng nhau bán kẹo. Chỉ với số tiền đó thôi thì có vẻ không thể duy trì được nhóm này.

Tất nhiên, có những người ăn xin cũng như những người gạ gẫm, nhưng tôi không biết liệu điều đó có đủ để duy trì một nhóm lớn như vậy hay không.

Băng đảng Rotary chắc hẳn có nguồn thu nhập khác.

Không thể nào Sarkegaar và Eleris không biết chuyện này.

Có vẻ như họ không cố ý nói với tôi.

Loyar, Eleris và Sarkegaar giữ bí mật với tôi về nguồn thu nhập của Băng đảng Rotary.

Tôi đang thắc mắc chuyện gì đang xảy ra nên đã hỏi trực tiếp Loyar.

Loyar thường tụ tập quanh đồng lửa trại sâu trong cống rãnh, nơi không ai đặt chân vào, để giết thời gian hoặc ngủ.

“Ta tin rằng cô có một nguồn thu nhập khác ở nơi khác, nhưng đó là gì?”

“Ngài không cần phải biết đâu.”

Loyar ngắt lời tôi như thể cô không muốn nói với tôi.

“Okay, vậy hãy trả lời ta một điều thôi.”

"Vâng."

“Cô có làm tổn thương người khác không?”

“Không phải vậy đâu, nhưng đôi khi đó là kết quả của nó.”

Đó là cách Loyar trả lời. Nó không nhất thiết gây tổn thương cho mọi người, nhưng trong một số trường hợp, nó có thể xảy ra như một kết quả.

“Ta nghe nói băng đảng này có khoảng 200 thành viên.”

"Vâng đúng vậy."

“Tuy nhiên, ta tin rằng chỉ có khoảng 50 người sống ở đây.”

50 vẫn là một con số lớn, nhưng chắc chắn không nhiều hơn 200. Đây là một câu hỏi gián tiếp liên quan đến việc các thành viên còn lại ở đâu. Loyar thở dài một hơi.

Giống như cô hiểu rằng tôi sẽ không dễ dàng bỏ cuộc vậy.

“Tôi không nói cho ngài biết, vì tôi nghĩ tốt nhất là ngài không nên biết những chuyện như thế này. Tôi không có ý định lừa dối ngài đâu.”

“Ừm, nếu ta biết thì có lẽ hơi nguy hiểm, đúng không? Đó là điều cô đang nghĩ.”

“Bán kẹo chỉ là nguy trang thôi.”

Việc kêu gọi không phải là mục tiêu chính của họ.

“Chúng tôi được hỗ trợ bởi Đạo Tặc Hội Gardium.”

Mục tiêu chính của họ là thu thập thông tin mà tổ chức muốn và vào thời điểm họ muốn.

Loyar nói thêm rằng đó là cách có thể duy trì một nhóm có quy mô như vậy.

Vậy nên tôi đã đúng khi nói rằng đây là phiên bản giả tưởng của Beggars' Sect.

Băng đảng Rotary là tổ chức thu thập thông tin của Đạo Tặc Hội Gardium.

Đạo Tặc Hội. Ngay cả khi những người ăn xin bị đuổi ra ngoài, họ cũng hiếm khi bị nghi ngờ. Sau đó, trước câu hỏi của tôi liệu việc thay đổi phương pháp trưng cầu ý kiến của tôi có vô nghĩa hay không, Loyar lắc đầu.

“Chúng ta có mối liên kết chặt chẽ với Đạo Tặc Hội, nhưng chúng ta càng phụ thuộc vào chúng thì chúng càng cố gắng kiểm soát chúng ta. Nếu băng đảng chỉ có thể hoạt động bằng lợi nhuận của băng đảng thì chỉ điều đó thôi cũng đã có ý nghĩa rồi.”

Cuối cùng, đề xuất mà tôi đưa ra ngày hôm qua có ý nghĩa rất lớn đối với Loyar và Daibun.

Nếu nhóm không thể tự duy trì mà không có sự hỗ trợ của Đạo Tặc Hội, chúng sẽ cố gắng sử dụng Băng đảng Rotary ngày càng

tự do hơn. Tuy nhiên, nếu doanh thu của Băng đảng Rotary tăng lên, họ có thể thoát khỏi sự can thiệp thêm nữa từ Đạo Tặc Hội.

Tôi nhận thấy Daibun có vẻ phấn khích khác thường, nên đó có thể là lý do.

Có nhiều điều phức tạp, nhưng cuối cùng thì tất cả đều là vì tiền.

Bây giờ tôi cũng có thể hiểu ý của cô khi nói rằng nó có thể gây hại cho ai đó, vì họ không biết Đạo Tặc Hội sẽ làm gì với thông tin của họ.

“Ngài không cần biết nhiều về chuyện này, chỉ cần dựa vào việc ngài đến từ bên này, quên chúng tôi đi là được.”

Cô nói với các thành viên băng đảng rằng tôi là tương lai của họ, tuy nhiên ý thực sự của cô là tôi chỉ nên tập trung vào việc rèn luyện bản thân ở Temple. Tôi không có lý do gì để quan tâm đến những vấn đề của Băng đảng Rotary.

Ngay cả khi có vấn đề với Băng đảng Rotary, Eleris vẫn gợi ý rằng tôi nên cắt đứt quan hệ với họ sau khi được họ trả học phí cho tôi và tôi vào Học viện.

Nếu tôi phát triển một số loại tài năng, tôi sẽ được miễn học phí và tôi sẽ không cần phải dính líu đến Băng đảng Rotary nữa.

Đó là lý do tại sao Loyar, Eleris và Sarkegaar không nói với tôi về nguồn thu nhập bí mật của băng đảng, điều mà tôi không cần biết.

“Nếu tôi đã làm ngài hài lòng rồi thì hãy đi với Daibun. Ngài cần phải làm giấy tờ tùy thân.”

Ngoài việc thu thập lệ phí nhập học, trước tiên tôi cần một danh tính. Hãy thực hiện từng bước một.

Chết tiệt.

Tôi đã chọn con đường khi đang đứng giữa ngã ba đường giữa việc lặng lẽ chờ cái kết đi qua và đặt chân vào câu chuyện chính.

Tôi muốn sống thoải mái, nhưng cuối cùng, tôi phải gia nhập Temple. Nếu không thể làm gì khác, tôi chỉ cần làm gì đó, giống như tôi đã làm khi cứu Charlotte hôm nọ.

Sau khi vào Temple, tôi phải nghiên cứu nghiên cứu.

Tương lai sẽ thay đổi rất nhiều tùy thuộc vào mức độ mạnh mẽ của tôi.

Vào thời điểm đó, Sarkegaar, Eleris và Loyar.

Tất cả họ sẽ nhận ra rằng Ma Giới không quan trọng đến thế.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

NGUYEN TIEN LUC
6910814828
BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

 Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC
SĐT: 0901089550

Thanks For Reading